

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενειακής» τιμάται παντού δρ. 4. Η αθθαίρετος υπερτίμησός του παρά τὴν δημοπρασίαν ἀπαγορεύεται. Παρακαλούμεν δὲν τὸς ἀγαπητοὺς μας ἀναγνώστῃς, ὁσάκις ὑποπέ- ναι εἰς τὴν ἀντιλήψιν των τοιοῦτον τι. να μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἄνωγος. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέπτι εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ἄμην.

Πολλοὶ ἀναγνώστῃς μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυνοῦν νὰ προ- μνηθεύουν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἔγγραφοῦν συνδρομητὰ τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἐκδοσὴν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δε- χόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερο- λογίων κλπ., εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα οἰασοῦσσι τιμῆς.

Ν α υ α ρ... Πύλον Ὅχι τόσον ἐπιτυχῆ, δυστυχῶς. Μὲ ἀρκετὸν αἰ- σθημα, ἀλλ' ἀτέχνῃ. Κ. Σ. λ α τ ζ α ν ε σ τ η ν. Ἰσθίου. Καὶ πάλιν— μὲ λῆπην δχι μικρῶν—ἐγόμεν νὰ σᾶς εἴπομε, ὅτι τὸ «πολεμικὸν ποίημα» σὰς ἢ «Σημιαία», δχι καλὸ. Ἰθου, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἢ ἀρχῇ του :

Χαίρει ὡ σημαῖα ἀφθαρτῆ, δεδο- (ξασμένη, πῶχεις εἰρήνην καὶ τιμὴ συνηρω- (μῆνα, τὸ οὐρανόλευκο πανὶ σου, νίκη, (τιμὴ προσμένει, ποικιλώνυμα σέξυμνησεν ἡ φύση, γιὰ σὲ ἥρωϊκά κόκκαλα πῆσαν ἀρ- (ματωμένα, παγκοσμῶς τὴν νίκην ἔχεις ἀφή- (σει, σημαῖα Βυζαντινῆ. Σημαιοσκόλιτα ὅλα τὰ ἔθνη ἐν τῇ (γῆ) ὡ φιλόστοργη μητέρα μᾶς ἐνθαρ- (ρύνεις δδηγεῖς, ἄμεμπτον χροαὶ περιεχεῖ ἡ πηγὴ, φαιδρύνουσα ὡς τὴν ἡμέραν ἡ αἰ- (θῆος ἀσῆν, ἀκαμπτη ἐν τῇ μάχῃ, ὑπερῶσαν, (διαιγῆς, ἐπικλητέεις τὴν θρασυδίονον φυ- (γῆ), ἐκδικητρία... καὶ πρᾶττη εἰρή- (νη).

Ζωνηφόρος ἀνέτειλε ὁ ἥλιος εἰς τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν χῶ- (μα, ἡ σημαῖα ἐμφαίνεται εἰδύλιος, ὁ Κοσμοσωτήρ ἦδη ἀφυλνᾶται, τοῦ δικαίου ἀπήσπραγεν τὸ χρω- (μα, ὁ κόσμος ἀπελευτρώθη, ἀναγεν- (νάται, ἀθάνατη ἡμέρα, κ' ἀθάνατα τὰ (χροῖα. Τώρα κυματίζεις μὲ γαλήνη, ἀξιοσέβαστη καθὲ ζωγραφία, (κάθε πτυχῇ σου, εὐλαβῶς θὰ σὲ πανηγυρίζωμεν (σημαῖα φιλελληνῆ, ἥρακλειον νίκην ἄφρασεσ στοῦ (21 τῆ φεβέρα, ἀθικτος διεξῆχθη ἡ σημαῖωνιος (ψυχῇ σου, ἀρίνεις πανελληνῖων ἐλευθερίαν (ἀμυλοντον ἀέρα, ἀθάνατη γεννήθησ καὶ θε νᾶσαι (αἰώνια!... κλπ., κλπ.

Κ Ὠ σ τ α ν Κ... Θεσσαλονικῆν. Πῶς ἀγνοεῖτε ὅτι καὶ αὐτὰ εἶνε τοῦ Ντωῦλ, γραμμένη στῆς ἀρχῆς τοῦ συγγραφικοῦ του σταδίου καὶ γιὰ λό- γους χροιατικῆς ἀνάγκης : Ἐγόμεν εὐτυχῶς τὴν ἀγγλικὴν ἐκδοσὴν καὶ γιὰ τὴν ἀκριβείαν τὸν τόμο τοῦ «Στράτη Μάγκας», στὴν ὁποῖο δημοσιεύτηκαν. Ὅστε, καθὸς φλέτετε, δὲν ἐμπαγεῖτεσε τίποτε ὁ κ. Χάρης—μ' ἕνα ρ—γιατί οὐδέποτε ὤπηρε λογομάχειος ἢ οὐ- νηγορος τῶν ξένων συγγραφέων. Ἐ- χει πολὺ σοβαρότερος δουλειὰ ὁ κα- λὸς μας συνεργάτης. Κατὶ ὡστόσο θὰ στεῖλατε καὶ δὲν ἐνεκρίθη. Ἰσοσε ἀ- λίδες ἐπιστολῆς δὲν ἐξηγῶνται ἀ- λλοῖς. Δὲν γάνει κανεὶς τὸν καρπό του. ἔτσι στὰ καλὰ καθύομενα. Ἐγὼς Ἑλλην μάλιστα πού ξέρει ὅτι «ὁ γρά- νος εἶνε γρήμα», τὸν κερδίζει ἀγο- λούμενος εἰς πῆλον σοβαρὰ πράγμα- τα. Παῖζει π.χ. πρῆφα ἰ τὴν ὁποῖαν καὶ σᾶς συνιστᾷ ὁ κ. Χάρης πάλιν. Γνωρίζετε πρῆφαν : Ὅχι : Νὰ μᾶθετε. Ἡ ὁ τ η ν Ρ ο σ σ ι ᾶ ν ο ν. Ἄπ' τὰ ποιήματα σᾶς ἀρκετὰ καλὸ τὸ «Σωσία» καὶ τὸ δημοσιούμεμε ἐδῶ :

Ρε τί μοῦ σιγοσαμπουνᾶς καὶ μειζοκλαῖς καὶ κοπανᾶς ἄλλοι καὶ «συμφορὰ» σου ; Στάσου ἀντρίκια νὰ τῖς φᾶς νάκοῦς τῆς λούρας... τὰς στρο- (φᾶς) σὰν πέφτει στὰ πλευρὰ σου. Ἄκους Σωσίας μου σωστός ποῖός ; Ὁ μελένιος ὁ Μιστός, ὁ σαυσιμένος ἀπάγγος ! ποῦ μὲ τὸ κολιτὸ ἐθωῶ

μὰ γέρονε δῶ, μὰ γέρονε κεῖ σὰν κουτασμένος μπάγγος... Μωρὴ γιὰ κῦταξε καλὰ, πρὶν σοῦ τινάζω τὰ μυαλὰ κλαγάρα, σιχαμένη, κῦτα μουστάκι σουβλερὸ κῦτα ρε βλέμμα τρομερὸ π' ὅποιος τὸ δεῖ πεθαίνει ! Μπᾶνα ζωνάρι παλαβῆ τριάντα δίπλες καὶ μαβὶ κ' ὄχι σὰν τὸ γιοῦσι καὶ παντελὸν τσακιστό, πενήνηκα πόντους ἄπλωτὸ χαμένε τυφλοσούστη ! ...Ἄκους νὰ τοῦ χαμογελαῶς κ' ἀπὸ μακρυνὰ νὰ τὸν κῦτᾶς γλυκὰ καὶ δημοσίᾳ καὶ τώρα νὰ μοῦ μειζοκλαῖς, καὶ νάχεις θάρρος νὰ τὸν λῆς

Διόνεμον Σωσία !!! Ρε σὰν ξένα Ἑρακλῆς —κ' ὄχι σαπίλα χασοκλῆς— δὲν βρισκεται κανένας ἐκτός ἀπὸ τὸν «Κεραυνό», πὸν' ὁμορφόπαιδο τρανὸ κ' εἰμαστε Ἐνας κ' Ἐνας... Λοιπὸν μὴ σιγοσαμπουνᾶς καὶ μειζοκλαῖς καὶ κοπανᾶς ἄλλοι καὶ «συμφορὰ» σου, στάσου ἀντρίκια νὰ τῖς φᾶς, νάκοῦς τῆς λούρας... τὰς στρο- (φᾶς) σὰν πέφτει στὰ πλευρὰ σου...

Ε. Ρ ο σ τ ε λ ὁ π ο υ λ ο ν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς, ἀλλὰ δὲ ἐπιπροσέουσε τίποτε μεταφράσεις ποιημάτων τὸν ἀειμνήστου πατρός σας. Ἄ κ ε ἰ ν Λ ε κ ὀ ν, Ἀρίστην. Οἱ στίχοι σᾶς ὄχι ἐλαφρικοί. Κοινοὶ μᾶλ- λον καὶ χωρὶς πόνῃ. Γιὰ τὰ εὐγενεῖα σᾶς λόγια θερμότητα σᾶς εὐχαρι- στοῦμεν. Α. Κ., Λακωνίαν. Ἐνεγράφητε ἀπὸ 16)4 μέχρι 16)10)33. Εὐχα- ριστοῦμεν. Ὅλλων ἐστάλη. Ἰ. Κ α ρ α μ ᾶ ν ο ν. Λεβάντων. Τὸ ποίημά σᾶς χωρὶς δικαίωμα κρίσεως καὶ δὲν ἐλήφθη ὑπ' ἄμην. Ε. Μ α ρ., Καθῶλ- λαν. Ἐχετε ἀπόλυτο δικίον, ἀγαπητὴ φίλε. Ἄλλα πρόκειται περὶ εὐθύμου ἀνεκτότου. Ἐκ τῶν λεγομένων δηλαδὴ «ἀπρόσποτων». Ἐκτός περὶ, ἂν ὁ ἀ- πόμαχος αἴτιος εἶχε... τρία χεῖρα, πρῆγμα ἀδύνατον. Τρία γέρια καὶ τρε- σερὰ καὶ κώδικα ἔχουν οἱ Ἕλληνας καταπρασά. Ἰπτάχρον ἀκόμα κ' ἀίφραται... μὲ τέσσαρα πόδια. Οἱ φορολογούμενοι Ἕλληνες καὶ οἱ πολυ- φροσάτοι λόγιοι, οἱ γράφοντες, ὡς γνωστόν, μὲ τοὺς πόδας. Σὺμφωνοι. Ἄ ν τ. Κ α σ κ α ν ᾶ ν, Κουτῆφρα (Λακωνίας). Μᾶς γράφατε στὴν ἐ- πιστολῇ σας :

Ἄξιώσιμα κ. Διευθυντὰ Καλημέρα.

Ἐργασμα γιὰ τὸ «Μπουκέτο» ἕνα Διήγημα. Δὲ ξέρω κατὰ πό- σο ἡ τέχνη του θὰ σᾶς ικανοποιῆση τὴν ἀπαίτηση, ὅσο γιὰ τὴν ἐκδοσὴν του.

Ὅμως πολὺ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ τὸ κρίνετε ἐλαστικότερα κάπως, ἐπειδὴ πρόκειται, κλπ., κλπ.».

Δυστυχῶς θμως, ἀγαπητὴ κύριε, τὸ διήγημά σας «Μία Βραδεία στὸ Δά- σος», δχι καλὸ. Μὲ λῆπην καὶ παρανοήσεις καὶ ἀκυριοπείρας καὶ πολλὰ παντοῖα σφάλματα, δυστυχῶς. Ἰδοῦ, ἐπὶ παραδείγματι, ἡ ἀρχὴ του :

«Ἐνα σούρουπο, ἀπὸ κείνα ποῦ ἀκολουθοῦν τὰ δροσερὰ ἀνοι- ξιάτικα θράδνα, ὑπακούοντᾶς ἴσως σὲ κάποιον ψυχικὴ ἀπόχρωση ποῦ τὴ γεννᾷ ἡ νοσταλγία μᾶς σταματιμένης ἀγάπης ἐρεθισκα ἐ- πληκμένους ἀθελα πᾶνω σὲ μιὰ μαλακὴ γλῆν, σὲ μιὰ πλουμιστῆ ἀγ- καλιὰ τοῦ Δάσους κεῖ μακρυνὰ πέρα καὶ πέρα ἀπὸ τὸ μάζεμα τῶν ἀνθρώπων, ὅπου δὲν φτάνει κανένας θύρνος ἀπ' τῆ ζωῆ.

Τὸ Δάσος εἶχε τὴ μορφή μῆς λεπτῆς καὶ εὐγενικῆς ρομαντι- κῆς ποιήτριας στερεὰ ἀπὸ τὸ ἀφθαστο λυρικό τῆς ποίημα ἔκρυβε

Η ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΙΚΑ ΓΑΡΥΦΑΛΙΔΟΥ
ζητεῖ τὰ ἴχνη τοῦ σφύου της κυ- ρίου.
ΚΩΣΤΑ ΓΑΡΥΦΑΛΙΔΗ
(Costas Garof.)
No 1 Const. Sofanri Long. Island. City).
καὶ τοῦ θεῖου της κυρίου
Κ. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
τοῦ ὁλοῦτου ἢ διευθῖνσις ἦτο :
Wholesale Turkish Lief Tobac. co 150 Nassan st. N. Y. C.

στὴ θροσῖα τὸν δάκρυα ἠδύπα- θείας καὶ ἀποχανωμένο ἀπὸ μιὰ φρεσκάδα ὑγρῆ σκοροπούσε γύρω μου θροσερὰ καὶ μεθυ- στικά ἀρώματα. Οἱ ἀχτῖνες τοῦ φεγγαριοῦ ποῦ ἄρχισε νὰ προ- βάλλη πῖσῶ ἀπ' τῖς κορφῆς ἐνὸς μακρυνοῦ βουνοῦ πέφταν πλοῦσια μέσα στὸ δάσος, χρί- ζαν τὰ δεντράκια χρυσὰ καὶ σχηματίζαν σὸ ἐδοφῶς παι- κίλες εἰκόνες καὶ ζωγραφιῆς ποῦ δὲν ἦσαν ἄλλο τίποτα πα- ρὰ σιμῆς κ' ἄπανακλάσεις. Κ' ἡ χρυσαφένιες αὐτῆς ἀ- χτῖνες ποῦ γλιστροῦσαν σὴν γῆ σὰν λαμπεροὶ καὶ διαμαντένιοι πέπλοι, εἶχαν καὶ γῶ δὲν ξέ- ρω τί γλύκα! κλπ.»
Μὴ γράφατε λοιπὸν διηγήματα. Διαβάξτε καλύτερα. Θὰ μᾶθετε Ε- τὶ νὰ γράφατε ὀρθά, στροτά, μὲ τέχνη. Διαφορετικὰ δὲν γίνεται τί- ποτε.